

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

РІШЕННЯ

про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України (далі - ДРС) відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон) розглянула проект наказу Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження Порядку видачі, продовження та обліку документів, що засвідчують тимчасову непрацездатність» (далі – проект наказу), а також документи, що надані до нього листом Міністерства охорони здоров'я України від 15.07.2020 № 25-02/19919/2-20.

За результатами розгляду проекту наказу та відповідного аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону

встановлено:

проектом наказу пропонується визначити порядок видачі, продовження та обліку листків непрацездатності в Електронному реєстрі листків непрацездатності та видачі, продовження й обліку інших документів, що засвідчують тимчасову непрацездатність громадян, здійснення контролю та правильністю їх видачі (далі – проект порядку).

Однак, проект наказу не може погоджений з огляду на таке.

1. Пунктом 10 розділу I проекту порядку передбачено, що видача листка непрацездатності та інших документів, що засвідчують тимчасову непрацездатність та надання інформації про реєстрацію листка непрацездатності в Реєстрі здійснюється лікуючим лікарем (фельдшером) за місцем отримання медичної допомоги за умови *особистої присутності непрацездатної особи* після ідентифікації особи за паспортом громадянина України або за іншими документами.

Однак, зазначена норма потребує додаткового обґрунтування та доведення доцільності викладення її саме у такий спосіб, оскільки існують випадки, коли особа фізично не може бути присутня на огляді у лікаря.

2. Пунктом 16 розділу I проекту порядку встановлено, що листок непрацездатності вважається виданим з моменту *реєстрації внесених даних* про тимчасову непрацездатність в Реєстр за унікальним єдиним реєстраційним номером листка непрацездатності.

РІШЕННЯ № 488 від 17.08.2020

Кусяка Ганна Григорівна

Крім цього, пунктом 17 розділу I проекту порядку визначено, що *датою видачі листка непрацездатності є дата реєстрації відповідного запису в Реєстрі*, крім випадків, визначених пунктами 14, 20 та 21 розділу I та пунктом 5 розділу II цього Порядку.

Пунктом 16 розділу «проекту порядку зазначено, що після реєстрації листка непрацездатності в Реєстрі пацієнту (його законному представнику) *за його бажанням може надаватися* належним чином засвідчене особою, що видала листок непрацездатності, *повідомлення про реєстрацію листка непрацездатності у паперовій формі з зазначенням єдиного реєстраційного номеру листка непрацездатності, яке є візуальним поданням відповідного запису в Реєстрі.*

Однак, доцільно перебачити можливість обов'язкового надання *повідомлення про реєстрацію листка непрацездатності у паперовій формі з зазначенням єдиного реєстраційного номеру листка непрацездатності, задля уникнення спірних питань, які можуть виникнути в разі можливих збоїв у роботі засобів вебсервісу ЕРЛН.*

3. Крім того, засадами державної регуляторної політики, визначеними Законом, встановлюється необхідність доведення регуляторним органом доцільності прийняття та впровадження в дію кожного окремого регуляторного акта.

Згідно з нормами абзацу одинадцятого статті 1 Закону документом, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проекту регуляторного акта принципам державної регуляторної політики – є Аналіз регуляторного впливу (далі - АРВ).

Аналіз регуляторного впливу до проекту регуляторного акта повинен містити обов'язкові положення, визначені статтею 8 Закону.

У цьому випадку, наданий розробником АРВ до проекту наказу містить формальний опис запропонованих ним змін, не є інформативним, та не відповідає за змістом і за формою вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика) та не доводить відповідність проекту наказу принципам державної регуляторної політики.

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив, а також обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Проте, в АРВ до проекту наказу розробником акцентовано увагу виключно на виконанні вимог чинного законодавства в частині ведення Електронного реєстру листків непрацевдатності.

При цьому розробником не наведено жодних підтверджуючих, статистичних показників необхідності внесення змін до чинних процедур видачі, продовження та обліку документів, що засвідчують тимчасову непрацевдатність, а також не доведено існування практичних негативних наслідків дії чинних процедур з допомогою відповідних аналітичних даних.

Зазначене не дозволить адекватно оцінити практичну необхідність вирішення визначених розробником проблем (у разі їх наявності) та підтвердити доцільність зміни існуючих процедур здійснення контролю (нагляду) у сфері житлово-комунального господарства.

У розділі II «Цілі державного регулювання» АРВ розробник повинен чітко визначити мету державного регулювання, що має бути безпосередньо пов'язана з розв'язанням проблеми.

Проте, задекларовані розробником цілі державного регулювання є формальними, абстрактними та не вимірюваними. Зокрема, розробником не визначено індикаторів зменшення масштабів проблеми, що характеризувало б досягнення мети регулювання.

Таким чином, розробником порушено принцип адекватності, оскільки належним чином не обґрунтовано наскільки така форма державного регулювання відповідає вирішенню існуючої проблеми.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити усі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Однак розробник обмежився формальним описом вигод і витрат держави та суб'єктів господарювання від застосування обраних альтернатив, характеристика яких не розкриває зміст, характер впливу та переваги запропонованого проектом наказу механізму державного регулювання.

Зокрема, розробник обмежився переважно текстовим описом вигод і витрат держави та суб'єктів господарювання від застосування взятих до уваги альтернатив та не навів аналітичних даних та/або розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають, як внаслідок впровадження проекту наказу (як приклад, витрати, пов'язані із приєднанням до вебсервісу ЕРЛН, його програмним забезпеченням тощо), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, у тому числі із застосуванням додатків 2 або 4 до Методики, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

При цьому вважаємо, що розраховані розробником витрати на ознайомлення та застосування положень проекту наказу після його прийняття не дозволяє в повній мірі дослідити масштаб впливу запропонованого проектом наказу регулювання на діяльність відповідних суб'єктів господарювання.

Слід підкреслити, що факт відсутності належним чином проведеного аналізу запропонованих альтернатив не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі,

що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовані причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізму дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти положення проекту наказу та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Зокрема, пунктом 4 розділу I проекту порядку передбачається, що тимчасова непрацездатність застрахованих осіб засвідчується листком непрацездатності, виданим з використанням засобів вебсервісу ЕРЛН.

Проте розробник додатково не обґрунтовує чи у всіх суб'єктів буде можливість бути під'єднаними до цієї системи, скільки це буде коштувати.

4. Крім того, проект наказу підготовлено без дотримання принципу передбачуваності державної регуляторної політики в частині відповідності планам з підготовки проектів регуляторних актів.

Зокрема, згідно зі статтею 7 Закону регуляторні органи затверджують плани діяльності з підготовки ними проектів регуляторних актів на наступний календарний рік не пізніше 15 грудня поточного року, якщо інше не встановлено законом.

Затверджені плани діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, а також зміни до них оприлюднюються у спосіб, передбачений статтею 13 цього Закону, не пізніш як у десятиденний строк після їх затвердження.

Якщо регуляторний орган готує або розглядає проект регуляторного акта, який не внесений до затвердженого цим регуляторним органом плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, цей орган повинен внести відповідні зміни до плану не пізніше десяти робочих днів з дня початку підготовки цього проекту або з дня внесення проекту на розгляд до цього регуляторного органу, але не пізніше дня оприлюднення цього проекту.

Однак, на час розгляду проекту наказу інформація щодо внесення даного проекту регуляторного акта до плану діяльності регуляторного органу з підготовки проектів регуляторних актів на 2020 рік відсутня.

З огляду на вищевикладене, за результатами розгляду положень проекту наказу та аналізу його регуляторного впливу, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики:

доцільності, адекватності, ефективності, збалансованості та передбачуваності, визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а також вимог статті 8 Закону в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами)

Ураховуючи зазначене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту наказу Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження Порядку видачі, продовження та обліку документів, що засвідчують тимчасову непрацездатність».

**Т. в. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО

